

www.biblijski-vjernici.com

www.biblijski-krscani.com

www.messagehub.info

www.vjerujznaku.com

6. POGLAVLJE TIJATIRSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 2, 18 - 29

"I anđelu crkve u Tijatiri napiši: Ovo govori Sin Božji, Onaj koji ima oči kao plamen ognjeni, a noge su Mu poput sjajne mjedi.

Znam tvoja djela, i ljubav, i služenje, i vjeru, i postojanost tvoju i djela tvoja, i posljednja, kojih je više od prvih.

Ali imam protiv tebe nešto jer dopuštaš toj ženi Jezabeli, onoj što sama sebe naziva proročicom, da naučava i zavodi moje sluge te se bludu podaju i jedu ono što je žrtvovano idolima.

I dao sam joj vremena da se pokaje od svoje bludnosti, no nije se pokajala.

Evo, Ja je bacam u postelju, a one što su zajedno s njom bludničili u nevolju veliku ako se ne pokaju zbog djela svojih.

I djecu ću njezinu smrću pobiti. I znat će sve crkve da sam Ja Onaj koji istražuje bubrege i srca; i dat ću vam svakome po djelima vašim.

Vama, dakle, i ostalima u Tijatiri koji ne drže tu doktrinu i koji nisu upoznali dubine Sotonine, kako ih već nazivaju, velim: Ne stavljam na vas drugo breme,

nego - što imate, čvrsto držite dok ne dođem.

Onome tko pobijedi i do kraja bude očuvao Moja djela dat ću vlast nad narodima:

i pasti će ih željeznom palicom, kao posude glineno razbijati – kao što sam i Ja primio od Oca Svojega.

I dat ću mu zvijezdu jutarnju.

Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!"

TIJATIRA

Grad Tijatira bio je povijesno najmanje vrijedan pozornosti od svih sedam gradova Otkrivenja. Bio je smješten na granici Misije i Jonije. Bio je okružen mnogim rijekama, ali su one bile pune pijavica. Njegovo je najpohvalnije obilježje bilo da je financijski bio imućan zahvaljujući kolektivnim bratovštinama lončara, štavilaca, tkalaca, bojadisača, proizvođača odjeće itd. Iz ovog je grada došla Lidija, prodavačica grimiza. Ona je bila Pavlov prvi europski obraćenik.

Dakle, razlog što je Duh izabrao ovaj grad kao onaj koji već sadrži duhovne elemente za četvrto doba bilo je zbog njegove religije. Glavna religija Tijatire bila je proslavljanje Apolona Tyrimnaiosa koje je bilo udruženo s kultom proslavljanja cara. Apolon je bio bog sunca i slijedeći po moći nakon svog oca Zeusa. Bio je znan kao "sprečavatelj zla", nadzirao je religijski zakon i iskupljenje (sredstvo pomirenja ispravljajući počinjanje nedjela ili krivicu). Platon je o njemu rekao: "On ljudima objašnjava instituciju hramova, žrtava i služenja božanstvima, pored obreda povezanih sa smrću i zagrobnim životom." On je ljudima priopćavao svoje znanje o "budućnosti" i "volji oca" svoga kroz proroke i proročišta. U Tijatiri je ovaj ritual vodila proročica koja je sjedila na tronožnoj stolici i iznosila poruke dok je bila u zanosu.

Držanje ove religije bilo je izuzetno. Njena se impresivna moć nije nalazila isključivo u oblasti tajne, već je ležala u činjenici da nitko nije mogao pripadati bratovštinama koje su ljudima pružale zaradu ako nisu pripadali hramskom proslavljanju Apolona. Svatko tko bi se odbio pridružiti idolopokloničkim gozbama i razvratnim orgijama nije imao pristupa ovim udruženjima prvog stoljeća. Da bi netko bio dio društvenog i trgovačkog života morao je biti praktični poganski idolopoklonik.

Najvrjednije je napomenuti da samo ime Tijatira znači "dominantna žena". Stoga, ovo doba karakterizira dominantna sila, sila koja okrutno napada sve, osvaja sve i upravlja despotski. Dakle, dominantna žena je najveće prokletstvo u svijetu. Najmudriji čovjek kojega je svijet ikada vidio bio je Salomon, a on je rekao: "Prionuh svojim srcem spoznati, istražiti i tražiti mudrost i razboritost, da spoznam opačinu ludosti, ludosti i bezumlja. Otkrih da je GORČA OD SMRTI ŽENA, kojoj je srce zamka i mreža, a ruke okovi; tko je Bogu drag, izmiče joj, a GRJEŠNIKA će ona uhvatiti. Gle, to sam otkrio, veli propovjednik, jedno prema drugom, tražeći da razumijem. Još je moja duša tražila, ali ne nađoh. Nađoh čovjeka - jednog od tisuću, a žene ne nađoh među svima nijedne." Prop. 7, 25 - 28. Pavao je rekao: "Ženi ne dopuštam poučavati, ni da PREOTME autoritet." Od edenskog vrta nadalje žena je neprestano i uspješno pokušavala uzeti kontrolu nad muškarcem i upravo je danas ovo ženski svijet gdje je božica Amerike gola žena. Kao što je prvo ili efeško doba karakterizirao ženski idol koji je pao s neba (sjetite se, njezine su ruke bile željezne šipke), tako je njezina moć narasla dok nije stekla apsolutan autoritet, takav autoritet koji je preotela svojom željeznom ćudi.

Dakle, ženi nije određeno da ima željeznu ćud. Ona, prema Svetom Pismu, treba biti pokorna muškarcu. To joj je zapovjedbano. Žena koja je istinski žensko, posve žensko, bit će takve ćudi. Ne otirač. Nijedan pravi muškarac ne čini ženu otiračem. Ali ona će željeti biti pod autoritetom i ne vladati nad muškarcem jer je on glava kuće. Ako prekrši taj lik koji je Bog načinio za nju, ona je izopačena. Svaki muškarac koji dopusti ženi da uzme autoritet također je prekršio taj lik i on je izopačen. Zato žena NE MOŽE NOSITI MUŠKU ODJEĆU NI ŠIŠATI SVOJU KOSU. Ona ne bi nikada trebala nositi mušku odjeću ni šišati svoju kosu. Kad to čini, zadire u mušku oblast uzimajući autoritet i izopačujući se. I kad žena nahrupi na propovjedaonicu što je ZAPOVJEDENO DA ONA NE SMIJE UČINITI, ona pokazuje od kojeg je duha. Biti dominantna žena je antikrist i u njoj je sjemenje Rimokatoličke crkve iako ona to može ne znam kako žestoko poricati. Ali kad je U PITANJU RIJEČ: "*Neka Bog bude istinit, i riječ svakog čovjeka laž.*" Amen.

Vratimo se na početak. U izvornom fizičkom stvaranju kakvog poznajemo danas, Bog je sve načinio u parovima, muško i žensko. Tamo su bila dva pileta - pijevac i kokoška. Tamo su bila dva goveda, krava i bik. I tako redom. Ali kad je u pitanju čovjek, tamo je bio samo jedan. Oni nisu bili par. Adam je bio načinjen na sliku Božju. Bio je Božji sin. Kao Božji sin nije mogao biti kušan i pasti. To bi bilo nemoguće. Tako je Bog uzeo čovjekov nusproizvod da bi prouzročio pad. Žena nije nikad iskoračila ravno iz ruke Božje kao istinski Božji proizvod. Ona je proizvedena od čovjeka. I kad je Bog dao da bude izvedena iz čovjeka, bila je jako različita od drugih ženki koje je On bio stvorio. Mogla je biti zavedena. Ni jedna druga ženka u stvaranju ne može biti nemoralna, ali se ljudsku ženu može dotaći gotovo u bilo koje vrijeme. I ta je slabost u njoj omogućila Sotoni da ju zavede preko zmijca i dovela je ženu u vrlo neobičan položaj pred Bogom i Njegovom Riječi. Ona je u jednu ruku tip svih vulgarnih, nečistih i gnjusnih stvari, a u drugu je ruku tip svih čistih i lijepih stvari i sveta kao posuda Duha i Božjih blagoslova. U jednu je ruku nazvana bludnicom koja je pijana vinom svojih bludništava. U drugu je nazvana Kristovom Nevjestom. U jednu je ruku nazvana Tajna Babilon, gnjusoba pred Bogom; a u drugu je ruku nazvana Novi Jeruzalem, naša majka. U jednu je ruku toliko nečista i zla i lascivna da je po kratkom postupku bačena u ognjeno jezero kao jedino prikladno mjesto za nju, a u drugu je ruku uzvišena do neba dijeleći samo Božje prijestolje kao jedino mjesto koje pristoji takvoj kraljici.

A u ovom tijatirskom crkvenom dobu ona je DOMINANTNA ŽENA. Ona je Tajna Babilon. Ona je velika bludnica. Ona je Jezabela, lažna proročica. ZAŠTO? Jer je prava žena pokorna Bogu. Krist je njena glava. Ona nema riječ osim Njegove, nema misli osim Njegovih, nema vodstva osim Njegovog. Ali što je s ovom crkvom? Ona je izbacila Riječ, uništila Biblije i vrijedne eseje pobožnih. Ubila je one koji bi propovijedali istinu. Zavladała je nad kraljevima, knezovima i

nacijama – upravlja vojskama i insistira da je ona istinsko tijelo Kristovo i da su njezine pape Kristovi namjesnici. Đavo ju je potpuno zaveo dok ona sa svoje strane nije postala zavodnica drugih. Ona je Sotonina nevjesta i proizvela je njegove kopilad religije.

Dominirala je kroz mračno doba. Pljačkala je i uništavala više od devetsto godina. Ubila je umjetnosti, uništila znanosti, proizvela ništa osim smrti dok svjetlo Istine nije gotovo potpuno nestalo i ostao samo puki tračak svjetla. Ulje i vino su gotovo prestali teći, ali iako je dominirala kraljevstvima svijeta i zahtijevala da svi ljudi budu njezini građani, postojala je mala skupina koja je pripadala Bogu i njihovo je građanstvo bilo u nebu i njih nije mogla uništiti. Bog je zadržao Svoje malo stado, oni nisu mogli biti uništeni. Ova je rimska crkva bila poganska i zla kao kraljica Atalija koja je pokušala uništiti sve kraljevsko sjeme i skoro uspjela, ali BOG JE SAČUVAO JEDNOGA i od njega je došlo još vjernih. Tako je Bog sačuvao malo stado u toj dugoj mračnoj noći i od njihove je istine naposljetku ustao Luther.

Svatko tko uopće išta zna o Rimokatoličkoj crkvi i njezinom obliku proslavljanja može reći zašto je Duh izabrao ovaj grad Tijatiru da predstavlja crkvu u mračnom dobu. To je tu, upravo pred našim očima.

DOBA

Tijatirsko je doba trajalo najdulje od njih svih, oko 900 godina, od 606. do 1520. godine.

GLASNIK

Crkva je dugo bila podijeljena u dvije skupine, zapadnu i istočnu. Svako toliko bi ustao reformator u jednom ili oba dijela i nakratko vodio neki segment crkve u dublji odnos s Bogom. Takav je čovjek na zapadu bio Franjo Asiški. Neko vrijeme istinski uspješan, njegovo je djelo naposljetku uspavala hijerarhija Rima. Petar Valdes od Lyona, trgovac koji se odrekao svoga svjetovnog života, postao je vrlo aktivan u služenju Gospodu i mnoge privukao k Njemu, ali je u svom djelu bio spriječen i papa ga je izopćio. Ni zapadne niti istočne skupine nisu u sebi imale čovjeka koji bi ikako mogao biti glasnik ovom dobu kad se razmotri u svjetlu Pisma. Međutim, bila su dva čovjeka na Britanskim otocima čija je služba u Riječi i djelu mogla podnijeti test istine. To su bili sv. Patrik i sv. Kolumban. Sv. Kolumban je taj koga je zapalo da bude glasnik.

Iako je glasnik tijatirskom dobu bio sv. Kolumban, želim se malo zadržati na životu sv. Patrika kao primjeru nama i također da osporim tvrdnju Rima da je sv. Patrik bio jedan od njezinih, ništa više od Ivane Orleanske. Patrika je rodila sestra sv. Martina u malom gradu Bonavernu na obalama rijeke Clyde. Jednog dana dok se sa svoje dvije sestre igrao na rubu obale, prišli su gusari i oteli sve troje. Nitko ne zna gdje su otišle sestre, ali je Patrik (ime mu je bilo Succat) bio prodan poglavaru u Sjevernoj Irskoj. Dužnost mu je bila čuvati svinje. Da bi to činio, dresirao je pse. Njegovi su psi bili toliko dobro dresirani da su mnogi ljudi dolazili iz daleka i bliza kupiti ih. U svojoj se usamljenosti okrenuo Bogu i bio spašen. Tada se pojavila usrdna želja da pobjegne i vrati se kući svojim roditeljima. Načinio je plan koji je uvelike iskoristio njegovu sposobnost kao dresera. Naučio je pse da legnu na njega i pažljivo prekriju njegovo tijelo i ne pomaknu se dok im se ne zapovjedi. Tako je jednog dana kad je njegov vlasnik prodao nekoliko pasa, Patrik zapovjedio psima, osim vođi čopora, da uđu u čamac. Vođa je čopora, kome je on tada dao tajni signal, pobjegao i odbio doći u čamac. Dok su gospodar i kupac pokušavali uhvatiti psa, Patrik je ušao u čamac i signalizirao psima da ga prekriju. Zatim je zviždukom doveo vođu čopora u čamac i povrh sebe. Kako se Patrika nije uopće moglo vidjeti, kupac je podigao jedro i zaplovio. Nakon što se uvjerio da je kapetan predaleko da bi se vratio, Patrik je psima dao drugi signal koji ih je potaknuo da izazovu metež. Tada je izašao i rekao kapetanu da ako ga ne iskrca kod njegove kuće da će

zapovjediti psima da nastave izazivati metež i da će preuzeti brod. Međutim, kapetan je bio kršćanin i kad je čuo dječakovu priču rado ga je iskrcao kod njegove kuće. Ondje je Patrik išao u biblijsku školu i vratio se u Irsku gdje je Riječju i Božjoj silom u mnogim znamenjima i čudesima tisuće pridobio za Gospoda. Baš nikada nije otišao u Rim, niti ga je Rim ikad stavio u službu. Prava istina je da kad je Rim naposljetku stekao uporište na otoku i kad su vidjeli da je pogodno vrijeme, ubili su preko 100,000 kršćana koji su tijekom godina nastali od izvorne skupine koja je došla Gospodu pod sv. Patrikom.

Oko 60 godina nakon smrti sv. Patrika, u okrugu Donegalu u Sjevernoj Irskoj, u kraljevskoj obitelji Fergus, rođen je Kolumban. Postao je briljantan, posvećen učenjak, učivši napamet većinu Pisma. Bog ga je čujnim glasom pozvao da bude misionar. Nakon što je čuo Božji glas ništa ga nije moglo zaustaviti i njegova je čudesna služba navela mnoge povjesničare da ga proglase odmah do apostola. Njegova je služba bila tako velika s pratećim natprirodnim znamenjima, da su neki (naročito proučavatelji u Rimu) mislili da su opisi preuveličani.

U jednom od njegovih misionarskih putovanja dok se približavao gradu opasanom zidinama, pred sobom je naišao na zakračunata vrata. Podigao je svoj glas u molitvi da bi Bog intervenirao i omogućio mu pristup ljudima da bi propovijedao. Ali dok se on molio, dvorski su ga čarobnjaci počeli uznemirivati glasnim bukama. On je tada počeo pjevati psalam. Dok je pjevao, Bog je toliko pojačao glasnoću njegovog glasa da je zaglušio povike pogana. Iznenada su se vrata naglo sama od sebe otvorila. On je ušao i propovijedao Evanđelje pridobivajući mnoge za Gospoda.

Drugom prigodom, kad također nije mogao u jedno selo, kad se okrenuo otići, poglavarov je sin iznenada postao jako bolestan, čak nasmrtn. Brzo su potražili sv. Kolumbana i pozvali ga natrag. Kad je izmolio molitvu vjere, dječak je odmah bio iscijeljen. Selo se tada otvorilo evangelizaciji Evanđeljem.

Čisto Evanđelje koje je propovijedao Kolumban i njegovi suradnici proširilo se po cijeloj Škotskoj okrećući je Bogu. Ono se također prelilo u Irsku i po sjevernoj Europi. Njegov način širenja Evanđelja bio je taj da bi možda dvanaest ljudi pod vođom otišlo u novo područje i doslovce izgradilo grad usredotočen na Evanđelje. Među ovih dvanaest ljudi bili bi tesari, učitelji, propovjednici itd., svi divno upućeni u Riječ i sveti život. Ova je mala kolonija bila ograđena zidom. Uskoro bi ovaj ograđeni prostor bio okružen proučavateljima i njihovim obiteljima u njihovim vlastitim domovima koji su učili Riječ i pripremali se izaći i služiti Gospodu kao misionari, vođe i propovjednici. Muškarci su se smjeli ženiti iako se mnogi nisu da bi bolje služili Bogu. Ostali su neovisni o državnoj pomoći i time izbjegli politiku. Umjesto stalnog napadanja drugih religija, naučavali su istinu jer su vjerovali da je istina dostatno oružje da postigne ciljeve koje je Bog imao u umu za njih. Bili su apsolutno neovisni o Rimu.

Sv. je Kolumban bio utemeljitelj velike biblijske škole na otoku Hyju (pred jugozapadnom obalom Škotske). Kad je otišao tamo, otok je bio toliko neplodan i stjenovit da nije mogao roditi dovoljno hrane za njih sve. Ali je Kolumban jednom rukom sadio sjeme dok je drugu držao u zraku u molitvi. Danas je taj otok jedan od najplodnijih na svijetu. S ovog su otoka, usredotočenog na Bibliju, izišli moćni učenjaci nadareni mudrošću i silom Božjom.

Kad sam pročitao povijest ovog velikog Božjeg sluge i divno djelo koje je učinio, rastužilo mi je srce kad sam našao da je papinska moć, žudeći dovesti sve ljude pod svoju vlast, došla i na koncu okaljala ova misionarska polja i uništila istinu kakvu je naučavao Kolumban.

POZDRAV

Otk. 2, 18: "Ovo govori Sin Božji, Onaj koji ima oči kao plamen ognjeni, a noge su Mu poput sjajne mjedi."

Otkrivenje Božanstva tijatirskom dobu je da je Isus Sin Božji. Jednom je, u danima Svog tijela, bio znan kao Sin čovječji. Ali otada Ga više ne poznajemo po tijelu. On više nije Sin čovječji, veliki Prorok, koji je u Sebi okupio sva proroštva. Jedinorođeni je natrag u krilu Očevu. Sada Ga

znamo po snazi uskrsnuća. On je uskrsnuo i uzeo si je Svoju moćnu silu i nad svime je i iznad svega na hvalu Njegove vlastite slave. Svoju slavu On neće dijeliti s drugim. Svoje vodstvo nad crkvom On neće predati nijednom čovjeku.

On gleda dolje na Tijatiru i ovdje On vidi u tom gradu i u tom četvrtom dobu da je čast koja pripada samo Njemu dana drugom. Njegove oči plamte vatrom gnjeva i suda kad vidi Apolona štovanog kao Sina Božjeg, kad je samo On Jedinorođeni od Oca. Kako užasan mora biti Njegov sud nad religijom tijatirskog doba u kojoj crkveni članovi poput poganskih proslivljatelja sina božjeg (Apolona, Zeusovog sina) uzdižu ljudskog vladara do obožavanja, podržani državnom moći. Jer to je točno ono što je On vidio. Rimokatolička je crkva, potpuno zaokupljena proslavljanjem idola temeljnom na obredima boga sunca (Apolona), uzdigla čovjeka do stvarnog božanstva (pape) kroz brak crkve s državom. Jer su Toma Akvinski i Alverus Pelagije formulirali i tvrdili da: "Papa se onima koji ga gledaju duhovnim okom čini da nije čovjek, već Bog. Njegov autoritet nema granica. On može proglasiti da je ispravno što on hoće i može oduzeti bilo kome njihova prava kako mu dođe. *Sumnjati u ovu univerzalnu moć vodi do isključenja iz spasenja.* Veliki neprijatelji crkve su krivovjerci koji ne žele nositi jaram istinske poslušnosti."

"Jedan je posrednik između Boga i ljudi: čovjek Krist Isus (Sin Božji)." 1 Tim. 2, 5. Ali rimski je papa izmijenio Riječ. Načinio ju je: "Jedan posrednik između Boga i čovjeka (ne ljudi)." Tako on sada posreduje između posrednika i ljudi. Ali nema drugog posrednika osim Sina. Papa proglašava spasenje kroz rimsku crkvu. Ali nema spasenja osim kroz Sina Božjega. Nije čudo što oči plamte u vatrenom sudu. Nije čudo što su noge poput sjajne mjedi dok stoji spreman zgaziti u prah i prašinu zla kraljevstva ovoga svijeta. Hvala Bogu za te snažne mjedene noge. One su za nas prošle kroz sud. One su sada naš temelj za ono što je On stekao u našima. Mi stojimo poistovječeni u Njemu, Isusu Sinu Božjemu.

Upravo u ovom dobu svjedočimo usponu muhamedanstva koje je poreklo Sina Božjega i odredilo smrt svima koji se nazivaju kršćanima.

Također je upravo u ovom dobu lažna crkva prkosila prvoj zapovijedi Svemogućeg Boga i brzo krenula u kršenje druge zapovijedi jer je svoga papu postavila na mjesto Isusa Krista i ustanovila i nametnula proslavljanje idola do te mjere da je to značilo smrt onima koji su odbili postaviti u crkvu ikone. Samo je pod caricom Teodorom, od 842. do 867. godine, ubijeno preko 100 000 svetih jer su likove smatrali bezvrijednima.

Ovo se doba zasigurno mora pokajati ili sve izgubiti. Tamo stoji Gospod slave, Bog, sam Bog, Njegova Riječ odbačena, Njegovo Osoba odbačena, ali Njega ne mogu svrgnuti ljudske ruke i ljudska srca. Neka Ga poreknu, On ostaje vjeran. "Ne boj se stado malo, svidjelo se Ocu vašemu dati vam kraljevstvo. I kad dođem s mjedenim nogama i plamenim očima, Ja ću naplatiti, sud je Moj, Ja ću vratiti," kaže Gospod.

HVALOSPJEV

Otk. 2, 19: "Znam tvoja djela, i ljubav, i služenje, i vjeru, i postojanost tvoju i djela tvoja, i posljednja, kojih je više od prvih."

Ovdje ponovno nalazimo iste uvodne opaske. "Znam tvoja djela." Sam Sin je Božji rekao: "Vjerujte Mi zbog samih djela." On je stavio naglasak na Svoja vlastita djela dok je bio na zemlji. Djela koja je činio bila su određena od Boga da nadahnu vjeru u Njega. Bio je to velik dio Njegove službe. Njegov je Duh Sveti u apostolu Pavlu rekao: "Njegovo smo djelo, stvoreno u Kristu Isusu za dobra djela koja je odredio Bog da u njima hodimo." Ef. 2, 10. Ova su djela imala nadahnuti vjeru u Njega budući da su imala prikazati taj odnos prema Njemu kojeg je Pavao opisao kao "stvoreni u Njemu".

Dakle, djela nikada neće uzeti mjesto vjere u Boga za naše spasenje. Ali će djela prikazati našu vjeru već postavljenu u Njega. Dobra vas djela neće spasiti, ali ona će proizaći iz spašenog života kao plod Gospodu. Ja vjerujem u dobra djela. Čak i ako čovjek nije spašen, trebao bi činiti

dobra djela i činiti najbolje što može. Ono što je strašno u Božjim očima je da ljudi čine zla djela i onda kažu da čine volju Gospodnju. Upravo su to činili biskupi i pape i hijerarhija Rima. Oni su ubijali, sakatili i činili svakakvo zlo u Ime Gospodnje. Živjeli su životima upravo suprotnim onome što uči Riječ. U tom su zlom danu ti istinski vjernici svijetlili poput svjetiljke na mračnome mjestu dok su neprestano činili dobro jer su na proklinjanje uzvraćali blagoslovom i činili istinu da bi Bogu iskazali štovanje iako su mnogi za to umrli.

U ovom stihu On odaje priznanje Svojoj djeci jer su živjeli promijenjenim životima. Njihova su djela svjedočila o novom Duhu iznutra. Ljudi su vidjeli njihova dobra djela i proslavljali Boga. Da, zaista, ako si kršćanin činit ćeš ono što je ispravno. Tvoja će djela pokazati da ti je srce ispravno. I to neće biti nešto što si inscenirao jer ćeš činiti Njegovu volju kad te ne vidi nitko osim Boga i činit ćeš Njegovu volju čak i ako te to košta života.

"Znam tvoju ljubav, služenje, vjeru i postojanost." Primijetit ćete da je njihova ljubav postavljena među 'djela' i 'služenje'. I to je za nju pravo mjesto jer bez ljubavi naša djela nisu prihvaćena pred Bogom, a nije ni naše služenje. Pavao je govoreći Korinćanima rekao: "Bez ljubavi ništa sam i što god činim beskorisno je osim ako je učinjeno u ljubavi." Dakle, upravo ovdje možete vidjeti da ovi vjernici nisu bili u toj nikolajtskoj klasi koja je činila djela kao sredstvo spasenja ili da bi im se ljudi divili. Oni su činili svoja djela iz Božje ljubavi koja je bila razlivena u njihova srca po Duhu Svetom. Ta je ljubav u njihovim srcima bila Božja ljubav za Njegove. Isus je rekao: "Po ovome će svi znati da ste MOJI učenici: da imate ljubavi jedan za drugoga." Pogani koji su vidjeli živote ranih kršćana rekli su: "Pogledajte kako oni vole jedan drugoga." Ivan je rekao: "Tko god ljubi, od Boga je rođen." 1 Iv. 4, 7.

Želim upravo ovdje dati upozorenje. Što se tiče posljednjih dana kaže da će zbog umnoženog bezakonja ohladnjeti ljubav mnogih. U laodicejskom ili posljednjem će dobu samoljublje i ljubav za materijalnim stvarima uzeti mjesto istinske Božje ljubavi. Trebamo se čuvati snage grijeha u ovim posljednjim danima. Toliki mnogi postaju toliko otvrdnjeni jer nisu shvatili efekt ovog duha posljednjeg dana. Vrijeme je da se približimo Bogu i dopustimo mu da ispuni naše živote Svojom ljubavlju ili ćemo osjetiti hladnoću crkve posljednjeg dana i odbaciti Božju istinu koja nam jedina može pomoći.

U tim je mračnim i strašnim godinama istinski trs držao svoju ljubav za Boga i bratoljublje. Bog im je za to odao priznanje.

"Znam tvoje služenje." Isus je rekao: "Najveći od svih je poslužitelj svima." Jedan je mudar čovjek komentirao tu uzrečicu. Evo što je rekao: "Samo će povijest dokazati istinitost te tvrdnje." Taj je čovjek bio u pravu. Svi su istinski veliki povijesni ljudi bili sluge. Oni koji su zahtijevali da ih se služi, oni koji su tlačili, oni koji su nastojali uvijek biti na čelu, potonuli su u sramoti. Čak su i sami bogati osuđeni od Boga kad nisu ispravno koristili svoje bogatstvo. Ali pogledajte u povijest i naći ćete da su istinski veliki bili oni koji su služili drugima. Povijest nikad ne može pohvaliti one za koje je mnogo napravljeno, ali će zauvijek hvaliti one koji su napravili mnogo za druge. Dakle, primijenimo to na sebe. Kao što i Sin čovječji nije došao da Mu se služi, nego služiti, tako mi trebamo slijediti taj primjer. Vidite Ga dok se poginje nad nogama apostola i pere njihove umorne i prljave noge. On je rekao: "Ne razumiješ sada što činim, ali spoznat ćeš poslije. Ali što vidite da ja činim, vi također trebate činiti." On je postao sluga da bi Ga Bog mogao uzdići do najviših visina. I jednog dana na sudu svetih čut ćemo Ga da kaže: "Dobro si učinio, SLUGO dobri i vjerni, uđi u radost Gospoda." Teško je uvijek biti sluga. Ali oni koji troše i koji su istrošeni za druge jednog će dana sjediti s Njim na prijestolju Njegovom. Bit će to vrijedno svega. "Radimo za Gospodara, od svanuća do zalaska sunca, pričajmo o svojoj Njegovoj divnoj ljubavi i brizi, a kad sav život završi i bude gotov naš posao na zemlji, i tamo bude prozivka, ja ću biti tamo."

"Znam tvoju vjeru". Dakle, on ovdje ne kaže kao što je kazao crkvi u Pergamu: "Držiš MOJU vjeru." On sada ne govori o Svojoj vjeri, već im odaje priznanje za *njihovu* vjernost. I dok to čini, spominje također njihovu 'postojanost'. Dakle, vjernost i postojanost idu zajedno. Zapravo, postojanost je rezultat vjernosti jer u Jak. 1, 3 kaže: "Kušanje vaše vjere rađa postojanošću." Apsolutno nema drugog načina kojim se stječe postojanost. Ona mora doći kušnjom naše vjere.

Rim. 5, 3: "Nevolja rađa postojanost." U Jak. 1, 4 se vidi koliko visoko Bog cijeni ovo izgrađivanje naše postojanosti: "Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakvog nedostatka." Božja volja za nas je Savršenstvo. A to je savršenstvo postojanost - čekanje *na* Boga i čekanje *za* Boga. To je proces razvoja karaktera. Koliko je visoko priznanje Bog odao ovim svetim mračnog doba. Postojani poput janjadi vođene na klanje, s ljubavlju, vjerno su služili Bogu. To je sve što su željeli od života, samo služenje svome Gospodu. Kako je velika imala biti njihova nagrada.

"Znam tvoja djela, i posljednja, kojih je više od prvih." Ovo je zasigurno izuzetno. Kako se tama doba povećavala, kako se popis mučenika iz dana u dan produljivao, oni su sve napornije radili, sve su više služili i vjera im se povećavala. Kako je bilo tragično da je u efeškom dobu ljubav slabila. I uistinu ništa nije rečeno o povećanoj požrtvovnosti ljubavi u drugim dobima, ali u ovom su Mu dobu, u najmračnijem od svih doba, služili čak i više. Koja je to lekcija. Nema prestajanja ovog dobrohotnog služenja ljubavi Gospodu, već štoviše ono je povećano. To je tajna. Neka neprijatelj pokuša spriječiti naše služenje Gospodu - naš je odgovor povećano služenje. Kad slabi plaču u strahu, to je vrijeme za klicati pobjedu.

"Znam tvoja djela, i posljednja, kojih je više od prvih." Dakle, kao što smo već rekli, ovo je doba nazvano mračno doba jer je to uistinu bilo najmračnije razdoblje cijele povijesti. Bilo je to doba pape Inocenta III koji je tvrdio da je on "Kristov namjesnik - vrhovni vladar nad crkvom i svijetom" koji je pokrenuo INKVIZICIJU koja je pod njegovim uputstvom prolila više krvi nego u bilo koje drugo vrijeme, osim u reformaciji. Bilo je to doba pornokracije, vladavine bludnica. Sergije III je imao ljubavnicu i "popunio papinski zbor ljubavnicama i vanbračnim sinovima i pretvorio papinsku palaču u pećinu razbojničku". Anastazija III je na smrt zadavila Marocija koja je bila Sergijeva ljubavnica. Ivan XI je bio Marocijin vanbračni sin. Ivan XII je bio Marocijin unuk, a on je "silovao udovice i djevice, a tijekom čina preljube ubio ga je pobješnjeli muž žene". Bilo je to doba papinskog raskola jer su se dvije linije papi (jedna koja je vladala iz Avignona, a druga iz Rima) proklinjale i borile jedna protiv druge. Ove pape nisu bili krivi samo za nemoralna seksualna djela (bili su očevi mnoštvu vanbračne djece, prakticirali sodomiju itd.) već su bili krivi za prodavanje svećeničkih službi onima koji ponude najviše.

Bilo je to doba kad je svjetlo svijetlilo vrlo slabim intezitetom, ipak, nekolicina je vjernika radila usrdnije kako se tama povećavala dok prema kraju doba nisu ustali mnogi pokušavajući reforme. Njihovi su napori bili toliko usrdni da su utrljali put nadolazećoj reformaciji. Stoga, kao što Riječ kaže vezano uz to doba, "tvojih posljednjih (kraj doba) djela više je od prvih."

Riječ Tijatira ima razna značenja među kojima je "neprestana žrtva". Mnogi su vjerovali da je ovo proroštvo vezano uz služenje mise koja je neprestano predstavljanje Kristove žrtve. To je izvrsna misao, ali bi to također moglo značiti neprestanu žrtvu u životima i naporima istinskih Gospodinovih vjernika.

Zasigurno, ovi su tijatirski sveti bili sama krema, puni Duha Svetoga i vjere, stvoreni za dobra djela, prikazujući Njegovu hvalu, nije im bilo stalo do života, već su rado davali sve svoje kao ugodnu žrtvu Gospodu.

UKOR

Otk. 2, 20: "Ali imam protiv tebe nešto jer dopuštaš (toleriraš) toj ženi Jezabeli, onoj što sama sebe naziva proročicom, da naučava i zavodi moje sluge te se bludu podaju i jedu ono što je žrtvovano idolima."

Dakle, s ovim stihom želim da se spustite do 23. stiha i vidite dokaz velike istine na koju sam cijelo vrijeme obraćao vašu pozornost. "I djecu ću njezinu smrću pobiti. I znat će sve crkve da sam Ja Onaj koji istražuje bubrege i srca." Govorio sam da zapravo postoje dvije crkve, iako Duh govorio objema od njih u svakom dobu kao da su *jedna*. Ovdje je jasno navedeno da postoje *crkve* i jednako jasno navodi da neke od tih crkava vrlo očito NE znaju da je On Taj koji istražuje bubrege i

srca. On će im dokazati da je to tako. Dakle, koje će crkve biti one koje ne znaju ovu istinu? Naravno, to je skupina lažnog trsa jer istinski vjernici zasigurno znaju da sud započinje od doma Božjega, i oni, budući da su bogobojazni, sude sami sebe da ne budu suđeni.

Dakle, zašto Bog ove crkve naziva Svojim crkvama iako su one lažni trs? Prava istina je da su oni kršćani. Ali nisu kršćani Duha. Oni su kršćani tijela. Oni uzalud nose Ime. Marko 7, 7: "Uzalud me štujete naučavajući kao doktrine zapovijedi ljudske." Ali oni uistinu jesu kršćani jer što bi drugo mogli biti? Musliman je musliman. To je njegova religija, bez obzira kako ju živi jer se on u teoriji slaže s onim što uči Kuran. Na isti način, kršćanin je kršćanin sve dok se slaže s činjenicom da je Isus Sin Božji, rođen od djevice, da je bio razapet i umro i uskrsnuo, da je On Spasitelj čovječanstva itd. (*Zapravo, u laodicejskom će dobu biti onih koji se nazivaju kršćanima zato što se slažu s Isusovim divnim vrednotama dok će si zadržati pravo poreći Njegovo Božanstvo. To su već učinili kršćanski znanstvenici kao i mnoštva koja propovijedaju društveno Evanđelje.*) On je takozvani kršćanin i pripada crkvi. Ali on nije ISTINSKI ili duhovni vjernik. Takav je vjernik onaj koji je kršten u tijelo Kristovo i Njegov je član. Ali ipak, u Božjem je poretku da ljulj raste s pšenicom i ne treba ih iščupati. To je Božja zapovijed. Njihov dan za svezivanje i spaljivanje dolazi, ali ne još.

Stoga, Duh govori ovoj izmiješanoj skupini. U jednu ruku hvali, a u drugu ukorava. Rekao je što je ispravno kod istinskog vjernika. Sada upozorava što lažni trs mora učiniti ako hoće stati opravdan pred Gospodom.

TA ŽENA JEZABELA

Apostol Jakov nam je pokazao smjer kojim ide grijeh. Jak. 1, 14 - 15: "Nego, svakoga napastuje njegova požuda koja ga zavodi i mami. Zatim požuda, zatrudnjevši, rađa grijeh; a grijeh kad je počinjen, donosi smrt." Dakle, to je slika točno onog što se događa u crkvenim dobima. Kao što je grijeh započeo u ničemu nego osjećaju, tako je smrt crkve započela s jednostavnim, malo primijećenim djelima nikolaita. Od djela je otišlo u doktrinu. Od doktrine je prigrllilo moć države i uvođenja poganstva. Sada u ovom dobu ide svojoj vlastitoj proročici (učiteljici) i tako putuje dalje dok se ne nađe u ognjenom jezeru jer to je točno gdje će završiti, u drugoj smrti.

Dakle, sav Božji povik protiv ovog četvrtog doba nalazi se u Njegovoj optužbi ove proročice Jezabele. A da bismo točno razumjeli zašto ju On toliko optužuje, morat ćemo potražiti njezinu povijest u Bibliji i kad pronađemo što je ona činila tamo nazad, znat ćemo što se zbiva u ovom vremenu.

Prva i vrlo važna stvar koju saznajemo o Jezabeli je da ona NIJE Abrahamova kći, niti je njezino prihvaćanje u izraelska plemena duhovan ulazak kao što je bio Rute Moapke. Ne, nikako. Ova je žena bila kći Etbaala, sidonskoga kralja (1. Kraljevima 16, 31) koji je bio Aštartin svećenik. On se uspeo na prijestolje ubivši svog prethodnika Phelesa. Stoga odmah vidimo da je ona bila kći ubojice. (Ovo nas zasigurno podsjeća na Kajina.) I način na koji je ona postala dio Izraela nije bio kroz duhovne kanale koje je Bog odredio za ulazak pogana, već je ušla BRAKOM s Ahabom, kraljem deset izraelskih plemena. Dakle, ovo jedinstvo, kao što smo vidjeli, nije bilo duhovno, bilo je političko. I tako ova žena koja je bila ogrezla u idolopoklonstvu nije imala ni najmanju želju postati proslivljatelj jednog istinskog Boga, već je došla s otvoreno izjavljenim namjerama odvraćanja Izraela od Gospoda. Dakle, Izrael (deset plemena) već je znao što je bilo proslavljati zlatnu telad, ali se dotada nisu bili prodali idolopoklonstvu jer se proslavljalo Boga i priznavalo Mojsijev zakon. Ali od vremena Ahabovog braka s Jezabelom idolopoklonstvo je napredovalo na poguban način. Tad kad je ova žena postala svećenicom u hramovima koje je ona podigla Aštarti (Veneri) i Baalu (bogu sunca) Izrael je došao u kriznu točku svog života.

S ovim na umu sada možemo početi uviđati što Duh Božji izlaže u ovom tijatirskom dobu. Evo toga.

Ahab je oženio Jezabelu i on je to učinio kao politički manevar da ojača svoje kraljevstvo i osigura ga. To je točno ono što je crkva učinila kad se udala pod Konstantinom. Oboje su se združili

iz političkih razloga, iako su tome pridodali duhovnu notu. Dakle, nitko me ne može uvjeriti da je Konstantin bio kršćanin. On je bio poganin s nečim što je izgledalo kao kršćanski ukrasi. Naslikao je bijele križeve na štitovima vojnika. Bio je začetnik Kolumbovih vitezova. Stavio je križ na zvonik sv. Sofije započevši time tradiciju.

Bila je to Konstantinova ideja sve skupiti: pogane, takozvane kršćane i istinske kršćane. I nakratko se činilo kao da će uspjeti jer su pravi vjernici došli vidjeti hoće li moći vratiti natrag one koji su odlutali od Riječi. Kad su vidjeli da ih ne mogu vratiti natrag u istinu, bili su prisiljeni pobjeći iz političkog tijela. Zatim su, kad su to učinili, nazvani krivovjercima i bili proganjani.

Dopustite mi upravo ovdje kazati da imamo istu istijanu stvar koja se zbiva upravo sada. Svi se ljudi skupljaju. Pišu Bibliju koja će odgovarati svakome, bilo da je Židov, katolik ili protestant. Imaju svoj vlastiti Nicejski koncil, ali ga nazivaju Ekumenskim koncilom. I znate li protiv koga se sve te organizacije bore? Bore se protiv istinskih pentekostalaca. Ne mislim na organizaciju zvanu Pentekostalnom. Mislim na one koji su pentekostalni jer su ispunjeni Duhom Svetim i u svojoj sredini imaju znamenje i darove jer hode u istini.

Kad je Ahab oženio Jezabelu iz političkih razloga, prodao je svoje prvorodstvo. Pridružiš se organizaciji i prodaš svoje prvorodstvo, brate, želio ti to vjerovati ili ne. Svaka protestantska skupina koja je ikada izišla i zatim se vratila, prodala je svoje prvorodstvo, a kad vi prodate svoje prvorodstvo, vi ste baš poput Ezava - možete plakati i kajati se koliko god želite, ali to vam uopće neće pomoći. Samo je jedna stvar koju možete učiniti, a to je: "Izidite iz nje, narode Moj i prestanite biti dionici grijeha njezinih!" Dakle, ako ne mislite da sam u pravu, samo odgovorite na ovo jedno pitanje: Može li mi ijedan živi čovjek reći koja je crkva ili koji je Božji pokret ikada imao probuđenje i vratila se nakon što je otišla u organizaciju i postala denominacija? Pročitajte svoje povijesti. Ne možete pronaći ni jednu - čak niti jednu.

Bio je to ponoćni čas za Izrael kad se pridružio svijetu i ostavio duhovno za političko. Bio je to ponoćni čas u Niceji kad je crkva učinila istu stvar. Ponoćni je čas sada kada se crkve skupljaju.

Dakle, kad je Ahab oženio Jezabelu, on joj je dopustio da uzme državni novac i podigne dva golema hrama za proslavljanje Aštarte i Baala. Onaj koji je bio podignut za Baala bio je dovoljno velik da sav Izrael dođe i tamo proslavlja. I kad su se Konstantin i crkva vjenčali, on je crkvi dao građevine i podigao oltare i likove i organizirao hijerarhiju koja se već bila razvijala.

Kad je Jezabela iza sebe dobila državnu moć, nametnula je ljudima svoju religiju i ubila proroke i svećenike Božje. Postalo je toliko loše da je Ilija, glasnik svom danu, mislio da je on jedni preostao, ali Bog je imao još 7 000 koji nisu prignuli koljeno pred Baalom. I upravo sada tamo vani među tim denominacijama baptista, metodista, prezbiterijanaca itd. ima nekih koji će izići i vratiti se Bogu. Želim da znate da ja sada nisam, i nikada nisam bio, protiv ljudi. Denominacija je ta - sustav organizacije, protiv koje sam ja. Moram biti protiv toga jer Bog to mrzi.

Hajmo se sada ovdje trenutak zaustaviti i ponoviti ono što smo izložili o proslavljanju u Tijatiri. Rekao sam da su proslavljali Apolona (koji je bio bog sunca) zajedno s carem. Dakle, ovaj je Apolon nazvan "sprečavatelj zla". On je odvrćao zlo od ljudi. Blagoslivljao ih je i bio im je pravi bog. Smatralo se da naučava ljude. Objašnjavao je o proslavljanju i hramskim obredima, služenju bogovima, o žrtvama i smrti i životu poslije smrti. Način na koji je ovo činio bio je kroz proročicu koja je u zanosu sjedila na tronožnoj stolici. O! Vidite li to? Ovdje je ta proročica zvana Jezabela i ona poučava ljude. A njezino učenje zavodi Božje slugu i navodi ih da počine blud. Dakle, bludništvo znači "proslavljanje idola". Upravo je to njegovo duhovno značenje. To je nezakonito jedinstvo. Ahabovo jedinstvo i Konstantinovo jedinstvo oba su bila nezakonita. Obojica su počinila duhovni blud. Svaki će bludnik završiti u ognjenom jezeru. Bog je tako rekao.

Dakle, učenje Katoličke crkve (crkva je žensko, ona je žena) poriče Riječ Božju. Papa, koji je doslovce Apolon u modernoj verziji, poučio je ljude da se udruže s idolima. Rimska je crkva sada ljudima postala lažna proročica jer je oduzela Riječ Gospodnju od ljudi i dala svoje vlastite ideje o tome od čega se sastoji oprostjenje grijeha, što donosi Božje blagoslove, a svećeni su otišli toliko daleko da kategorički tvrde da imaju moć ne samo u životu, već i u smrti. Sami naučavaju da postoji čistilište, ali to ne možete naći u Riječi. Naučavaju da će vas molitve i mise i novac izvući iz

čistilišta i uvesti u nebo. Cijeli sustav koji je temeljen na svom učenju je lažan. Ne leži na sigurnom temelju Božjeg otkrivenja u Njegovoj Riječi, već leži na živom, tonućem pijesku svojih vlastitih đavolskih neistina.

Crkva je otišla pravo iz organizacije u denominaciju i odatle u lažno naučavanje. To je točno. Rimokatolici ne vjeruju da je Bog u Svojoj Riječi. Ne, nikako. Da vjeruju morali bi se pokajati i vratiti, ali oni kažu da je Bog u Svojoj crkvi. To bi Bibliju načinilo poviješću Katoličke crkve. To nije tako. Pogledajte što su učinili samo vodenom krštenju. Umanjili su ga od toga da bude kršćansko krštenje i načinili ga poganskim krštenjem titula. Dopustite mi da vam kažem o doživljaju kojeg sam imao s katoličkim svećenikom. Djevojka koju sam nekad krstio postala je katolkinja, stoga me je svećenik želio ispitati o njoj. Pitao me je kakvo je krštenje imala. Rekao sam mu da sam je krstio kršćanskim krštenjem koje je po mom znanju jedino koje postoji. Sahranio sam je u vodu u Ime Gospoda Isusa Krista. Svećenik mi je napomenuo da je to nekad činila katolička crkva. Odmah sam ga pitao kada je to Katolička crkva činila jer sam čitao njezine povijesti i nisam mogao pronaći ono što je on rekao. Rekao mi je da se to nalazi u Bibliji i da je Isus organizirao Katoličku crkvu. Pitao sam ga misli li da je Petar stvarno bio prvi papa. Kategorički je rekao da je Petar bio prvi papa. Pitao sam ga da li se mise govore na latinskom da bi se osiguralo da su ispravne i da se nikada neće promijeniti. Rekao je da je to istina. Rekao sam mu da mislim da su odlutali daleko od onog što su imali na početku, dao sam mu do znanja da ako Katolička crkva stvarno vjeruje knjigu Djela apostolskih, onda sam ja staromodni katolik. On mi je rekao da je Biblija zapis Katoličke crkve i da je Bog u crkvi. Nisam se složio s njim jer je Bog u Svojoj Riječi. "Neka Bog bude istinit, a svaki čovjek lažac." Ako oduzmete ili dodate toj Knjizi, Bog je obećao da će On dodati zla onima koji dodaju i oduzeti njihov udio iz Knjige života ako se usude oduzeti joj. Otk. 22, 18 - 19.

Dopustite mi samo pokazati kako Rimokatolička crkva vjeruje da je Bog u crkvi umjesto u Riječi. Evo izvatka iz dnevnika pape Ivana 23. "Moje iskustvo tijekom ove tri godine kao pape otkad sam "u strahu i drhtanju" prihvatio ovu službu u čistoj poslušnosti *volji Gospodnjoj koja mi je prenesena kroz sveti Kardinalski zbor na konklavi*, svjedoči ovom načelu te mi je pokretački i trajni razlog da mu budem vjeran: apsolutno povjerenje u Boga u svemu vezanom uz sadašnjost i savršeni spokoj što se tiče budućnosti." Ovaj papa tvrdi da Bog govori kroz crkvu otkrivajući Svoju volju. Kako krivo! Bog je u Svojoj Riječi i govori Riječju otkrivajući Svoju volju. Također je tvrdio da je postavio apsolutno povjerenje u riječ ljudi i time joj se spokojno pokorio. To zvuči tako lijepo, ali to je tako lažno. Baš poput izopačenja u edenskom vrtu.

Prijeđimo sada ovdje u Otk. 17 i pogledajmo ovu ženu, crkvu, koja živi na lažnim proroštvima, a ne na Riječi Božjoj. U 1. stihu Bog je naziva velikom bludnicom. Zašto je ona bludnica? Zato što je u idolopoklonstvu. Uхватила je ljude u istu stvar. Što je lijek za idolopoklonstvo? Riječ Božja. Stoga, ova je žena bludnica jer je napustila Riječ. Ona tamo sjedi nad mnogim vodama što znači mnoštva ljudi. To zasigurno mora biti lažna crkva jer je crkva Božja mala - malo ih je koji ga nalaze.

Primijetite kakva je ona u Božjim očima, bez obzira kako divino izgleda ljudima i kako filozofski zvuči. Ona je jako pijana od svojih bludništava. Dakle, bila je pijana od krvi mučenika. Baš poput Jezabele koja je ubila proroke i svećenike i uništila Božje ljude koji se nisu htjeli pokloniti i proslavljati Baala. A to je točno ono što je učinila Katolička crkva. Ubili su one koji se nisu htjeli pokloniti katoličkoj vladavini. Oni koji su željeli Riječ Božju umjesto ljudskih riječi bili su smaknuti, obično okrutnim metodama. Ali ova je crkva koja je učestvovala u smrti i sama bila mrtva i to nije znala. U njoj nije bilo života i nikada je nisu pratila nikoja znamenja.

VRIJEME DA SE POKAJE

Otk. 2, 21: "I dao sam joj vremena da se pokaje od svojih bludnosti, no nije se pokajala." Zna li da je ova crkva zapravo bila više zla od Ahaba? Zna li da se on nakratko pokajao i hodio

smekšan pred Bogom? To ne možete reći za Rimokatoličku crkvu. Ne, nikako. Ona se nije nikada pokajala, već je tvrdoglavo uništavala bilo koga i sve koji su joj pokušavali pomoći da se pokaje. To je povijest. Dakle, Bog je nastavio podizati ne samo glasnike svakom dobu, već je podigao neke divne pomagače za te glasnike. On je svakom dobu dao neke divne ljude Božje i oni su činili sve što su mogli da crkvu vrate natrag Bogu. Bog joj je zasigurno dao priliku i pomoć da se pokaje. Je li se ona ikada pokajala i svojim plodovima pokazala da jest? Ne, nikada. Nije nikada i nikada neće. Ona je pijana. Izgubila je svoj osjećaj za duhovne stvari.

Dakle, nemojte se zbuniti i početi misliti da se Rimska crkva pokajala za svoj pokolj svetih jer se pokušava ujediniti s protestantima usklađujući svoja crkvena vjerovanja s protestantskim crkvenim vjerovanjima. Ni jednom se nije ispričala i rekla da je bila u krivu zbog svojih masovnih ubojstava. I niti neće. I bez obzira koliko izgleda blaga i mila u ovom određenom vremenu, ona će još ustati ubijati jer se ubojstvo nalazi u njezinom zlom i nepokajanom srcu.

IZREČENA OSUDA PROTIV BLUDNICE

Otk. 2, 22 - 23: "Evo, Ja je bacam u postelju, a one što su zajedno s njom bludničili u nevolju veliku ako se ne pokaju zbog djela svojih. I djecu ću njezinu smrću pobiti. I znat će sve crkve da sam Ja Onaj koji istražuje bubrege i srca; i dat ću vam svakome po djelima vašim."

Što? Ova žena ima djecu? A bludnica? Ako je to slučaj da je imala djecu svojim kurvarlucima, onda mora biti spaljena ognjem kao što je rekla Riječ. To je sasvim istinito. To je njezin kraj jer će gorjeti ognjem. Njezin je kraj ognjeno jezero. Ali stanite i razmislite na trenutak o ovoj djeci. Žena je ona iz koje dolaze djeca. Očito je da je ova žena imala djecu koja su izišla iz nje, ali su činila istu stvar koju je ona činila. Pokažite mi jednu crkvu koja je ikad izišla iz organizacije da se nije vratila pravo natrag u nju. Nema ni jedne. Ni jedne. Luterani su izišli i zatim se organizirali pravo natrag i danas su blisko povezani s ovim ekumenskim pokretom. Metodisti su izišli i organizirali se pravo natrag. Petekostalci su izišli i organizirali se pravo natrag. Bit će još jedan izlazak i hvala Bogu oni se neće organizirati natrag jer oni znaju istinu. Ta će skupina biti nevjesta posljednjeg dana.

Dakle, ovdje je rečeno da ova bludnica ima djecu. Dakle, što su ona bila? Bile su kćeri jer su bile crkve baš poput nje. Dakle, evo vrlo zanimljive poante. Jezabela i Ahab su imali kćer. Ta se kćer udala za Jorama, Jošafatova sina i u 2. Kraljevima 8, 16 kaže da: "Joram je hodio putovima svoga tasta." Ovim je brakom otišao ravno u idolopoklonstvo. Uveo je Judu, koji se bojao Boga i proslavljao Boga, u idolopoklonstvo. To je točno ono što su učinile sve ove kćerke crkve, kao što sam vam i ukazao. One započnu u istini i udaju se u organizaciju i napuste Riječ zbog tradicije, setova vjerovanja itd. Dopustite mi sada ovo razjasniti. U Heb. 13, 7 kaže: "Pokorite se onima koji vama upravljaju, onima koji su vam govorili Riječ Božju." Riječ je ta koja upravlja nama, ne ljudi. Dakle, čovjek kao muž je glava žene. On upravlja njome. Ali crkva je također žena i njezin upravitelj je RIJEČ. Isus je Riječ. Ako ona odbaci Riječ i uzme bilo koje drugo poglavarstvo, ona je preljubnica. Dakle, navedite mi jednu crkvu koja se nije odrekla Riječi zbog tradicija i crkvenih vjerovanja. Sve su one preljubnice - kakva majka takva kći.

Što će biti kazna bludnice i njezine djece? Pa, bit će dvostruka. Prvo je rekao: "Ja je bacam u postelju." Prema posljednjem dijelu 22. stiha bit će to postelja nevolje ili velike nevolje. To je točno ono što je Isus rekao u Mt. 25, 1 - 13. Tamo je bilo deset djevoja. Pet ih je bilo mudrih, a pet ludih. Pet mudrih je imalo ulje (Duha Svetog), ali drugih pet nije. Kad se oglasio povik: "Evo, zaručnik dolazi," pet je ludih moralo trčati tražeći ulje, dok je pet mudrih djevoja ušlo na svadbu. Tih pet koje su ostale vani ostavljene su za veliku nevolju. To je ono što će se dogoditi svima koji ne odu gore u uznesenju. To je ono što će doći na bludnicu i njezine kćeri. Drugo, kaže da će ih pobiti smrću ili kao što kaže doslovan prijevod: "Neka budu smaknuti smrću." To je neobičan izraz. Mogli bismo reći: "Neka čovjek bude smaknut vješanjem ili na električnoj stolici ili na neki drugi način." Ali ovo kaže: "Neka budu smaknuti smrću." Sama je smrt uzrok njihove smrti. Želim sada da ovo jasno

vidite, stoga ću ponovno uzeti našu ilustraciju Jezabeline kćeri koja se udala u Judin dom i time ga uvela pravo u idolopoklostvo i prouzročila da Bog Judu preda smrti. To je ono što je također učinio Bileam. Tako je ovdje bila Jezabela sa svojim poganstvom. Tamo preko Juda pravilno proslavlja Boga i živi pod Riječju. Tako Jezabela udaje svoju kćerku za Jorama. Onog časa kad se to dogodi, Joram potiče ljude da postanu idolopoklonici. Onog časa kad je došlo do tog braka, Juda je bio mrtav. Ušla je duhovna smrt. Onog časa kad se prva rimska crkva organizirala, umrla je. Onog časa kad su se luterani organizirali, ušla je smrt i oni su umrli. Posljednji su došli Pentekostalci i organizirali se. Duh je otišao, iako oni to ne vjeruju. Ali otišao je. Taj je brak donio smrt. Tada je došlo svjetlo jedinovaca božanstva. Oni su se organizirali, te su i oni umrli. Tada, nakon što se Božja vatra spustila na rijeku Ohio, 1933. godine, svijetom se proširilo iscjeliteljsko probuđenje, ali ono nije nikad došlo kroz nijednu organizaciju. Bog je izišao izvan pentekostalnih skupina, izvan organizacije i ono što će On činiti u budućnosti također će biti izvan organizacije. Bog ne može raditi kroz mrtve. Može raditi samo kroz ŽIVE članove. Ti su živi članovi izvan Babilona.

Tako vidite, došla je "Smrt" ili "Organizacija" i crkva je umrla ili, da bismo to pojasnili, smrt se nastanila tamo gdje je malo prije vladao samo ŽIVOT. Kao što je prvotna Eva donijela smrt čovječanstvu, tako je sada organizacija donijela smrt jer je organizacija proizvod dvostrukih iskaritelja, nikolaitizma i bileamizma, koje je propagirala proročica Jezabela. Dakle, Eva je trebala biti spaljena zajedno sa zmijcem za njihovo užasno djelo. Ali intervenirao je Adam brzo ju uzimajući sebi tako da je bila spašena. Ali kada ova sotonska religija prođe tijekom doba, neće biti nikoga da intervenira i bit će spaljena sa svojim zavodnikom jer će se bludnica, i njezina djeca, i antikrist i Sotona svi naći u ognjenom jezeru.

Upravo ću ovdje sam sebe preteći, a možda bih ovo trebao sačuvati za poruku o posljednjem dobu, ali čini se baš prigodnim to sada umetnuti jer se toliko jasno bavi organizacijom i onim što će se dogoditi kroz nju. I želim vas upozoriti. Otk. 13, 1 - 18: "I stadoh na morski žal i ugledah kako iz mora izlazi zvijer sa sedam glava i deset rogova. Na rogovima mu deset kruna, a na glavama ime bogohulno. A ta zvijer koju sam vidio bijaše poput leoparda; noge mu kao noge medvjeda, a usta njegova kao usta lavlja. I dade mu zmaj svoju silu i prijestolje svoje i vlast veliku. I vidjeh: jedna mu je od glava kao na smrt zaklana; ali mu smrtna rana bi iscijeljena te se sva zemlja zanese za zvijeri. I poklone se zmaju, koji je dao vlast zvijeri, a poklone se i zvijeri govoreći: 'Tko je kao zvijer? Tko može ratovati s njim?' I dana su mu usta da govori velike stvari i hule; i dana mu je vlast da to čini četrdeset i dva mjeseca. I otvori usta svoja da huli na Boga: da huli ime Njegovo, i prebivalište Njegovo i one što na nebu prebivaju. I dano mu je da zarati sa svetima i da ih pobijedi. I dana mu je vlast nad svim plemenima i jezicima i narodima; i poklonit će mu se svi koji stanuju na zemlji, čija imena nisu zapisana u Knjizi života Jaganjca zaklanog od utemeljenja svijeta. Tko ima uho, neka čuje! Tko u ropstvo odvodi, u ropstvo će ići! Tko mačem ubije, od mača će poginuti! U tome je postojanost i vjera svetih. Ugledah i drugu zvijer gdje uzlazi iz zemlje: imala je dva roga kao jaganjac, a govorila je kao zmaj. Svu vlast one prve zvijeri provodi pred njim te čini da se zemlja i oni što na njoj stanuju poklone prvoj zvijeri, njemu kome je bila iscijeljena smrtna rana. I čini znamenja velika; čak će učiniti da oganj siđe s neba na zemlju naočigled ljudi. I on zavodi one što žive na zemlji znamenjima koja mu je dano činiti u nazočnosti zvijeri govoreći onima što žive na zemlji neka načine lik zvijeri, njega koji bijaše ranjen mačem i preživje. I dano mu je da udahne život liku zvijeri: da progovori lik zvijeri te učini da se poubija sve one koji se ne klanjaju liku zvijeri. I čini da svi – mali i veliki, bogati i siromašni, slobodnjaci i robovi – prime žig u svoju desnicu ili u svoja čela, i da nitko ne može kupovati ili prodavati, osim onoga tko ima žig ili ime zvijeri, ili broj njegovog imena. Ovdje je mudrost: tko ima razuma neka proračunava broj zvijeri, jer je to broj čovjeka; a broj je njegov šesto šezdeset i šest."

Ovo poglavlje pokazuje moć Rimokatoličke crkve i što će ona činiti kroz organizaciju. Zapamtite, ovo je lažni trs. Neka on imenuje Ime Gospodnje, on to čini samo u laži. Njegovo poglavarstvo nije od Gospoda, već od Sotone. On naposljetku završava u potpunosti poistovjećen sa zvijeri. Bludnica koja jaše na skrletnoj zvijeri jasno pokazuje da je njezina moć bog sile (Sotona), a ne naš Bog, Gospod Isus Krist.

U 17. stihu kategorički pokazuje da će ona steći apsolutnu kontrolu nad zemaljskom trgovinom jer nitko ne može kupovati ili prodavati odijeljeno od nje. Ovo je potkrijepljeno u Otk. 18, 9 - 17 koje pokazuje njezinu upletenost s kraljevima, knezovima, trgovcima, od kojih svi imaju veze s Rimom i trgovinom.

U Otk. 13, 14 saznajemo da zvijer širi svoj utjecaj kroz lik koji je bio izgrađen za njega. Lik koji je napravljen je ekumenski koncil rasprostranjen diljem svijeta u kojem će se sve organizirane crkve skupiti s rimokatolicima (to čine čak i sada). Vrlo je moguće da će ovo jedinstvo doći da bi zaustavilo moć komunizma. Ali budući da je komunizam, poput Nabukodonozora, podignut da spali meso bludnice, Rim će biti pobijeden i uništen. Primijetite da svugdje gdje je otišla rimska crkva, slijedio je komunizam. To tako mora biti. A dopustite mi da vas sada upozorim, nemojte misliti da je komunizam vaš jedini neprijatelj. Ne, nikako. To je i Katolička crkva također, čak i više.

Pročitajmo sada Otk. 13, 1 - 4 i usporedimo to s Otk. 12, 1 - 5. Otk. 13, 1 - 4: "I stadoh na morski žal i ugledah kako iz mora izlazi zvijer sa sedam glava i deset rogova. Na rogovima mu deset kruna, a na glavama ime bogohulno. A ta zvijer koju sam vidio bijaše poput leoparda; noge mu kao noge medvjeda, a usta njegova kao usta lavlja. I dade mu zmaj svoju silu i prijestolje svoje i vlast veliku. I vidjeh: jedna mu je od glava kao na smrt zaklana; ali mu smrtna rana bi iscijeljena te se sva zemlja zanese za zvijeri. I poklone se zmaju, koji je dao vlast zvijeri, a poklone se i zvijeri govoreći: "Tko je kao zvijer? Tko može ratovati s njim?" Otk. 12, 1 - 5: "I znamenje veliko pokaza se na nebu: žena zaodjenuta suncem; mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda; trudna je i više u porođajnim mukama i bolima. I pokaza se drugo znamenje na nebu: gle, zmaj veliki, crveni, sa sedam glava i deset rogova. Na glavama mu je sedam kruna, a rep mu povuče trećinu zvijezda nebeskih i zbacih ih na zemlju. I zmaj stane pred ženu koja je upravo trebala roditi da joj, čim rodi, proždre dijete. I ona rodi sina, muško, koji će pasti sve narode palicom željeznom. I bi uzeto dijete njezino k Bogu i k prijestolju Njegovu." Sotona i njegova sotonska religija su u obje od ovih zvijeri. U Otk. 14 zvijer koja je bila na smrt zaklana, ali ponovno oživjela, je carski poganski Rim koji je pao pod napadima barbara i time izgubio svoju svjetovnu moć. Ali ju je ponovno stekao u papinskom Rimu. Vidite li to? Nacija koja je vladala satirući sve i koja je postala najjače carstvo ikad znano, naposljetku je bila zaklana na smrt. Njezina je moć nestala fizički što se tiče upravljanja vojskama itd. Ali se pod Konstantinom vratila u život jer se papinski Rim uvukao u cijeli svijet i njena je moć apsolutna. Ona koristi kraljeve i trgovce i u svojoj smrtonosnoj religioznoj i financijskoj moći vlada kao božica ovog sadašnjem doba. Ona je također zmaj koji je stajao čekajući da proždre muško dijete. Herod je pokušao ubiti Gospoda Isusa i nije uspio. Kasnije su Isusa razapeli rimski vojnici, ali sada je uzet k prijestolju.

A sada, s ovim što sam upravo rekao, sjetite se Danielove vizije. Posljednji dio kipa, posljednja svjetska sila bila je u stopalima. To je bilo željezo i glina. Vidite, željezo je Rimsko Carstvo. Ali sada više nije čisto željezo. U njega je pomiješana glina. Ipak, tamo je i upravlja svjetskim poslovima i u demokratskim nacijama i u onima koje su više despotske. Rimska je crkva u svakoj naciji. Umiješana je u sve to.

Dopustite mi da vam dam nešto malo o željezu i glini. Sjećate li se kad je Hruščov udario svojom cipelom po stolu u UN-u? Dakle, tamo je bilo pet istočnih nacija i pet zapadnih. Hruščov je govorio u ime istoka, a predsjednik Eisenhower u ime zapada. Na ruskom je Hruščov glina, a Eisenhower znači željezo. Dvojica glavnih vođa svijeta, dva nožna palca stopala od željeza i gline bila su jedan uz drugoga. Mi smo na kraju svega toga.

U 4. stihu pita: "Tko može ratovati sa zvijeri?" Dakle, sada postoje neka velika imena u svijetu. Postoje neke moćne nacije, ali upravo sada Rim zapovijeda. Papa je za kormilom. I njegova će se moć povećati. Nitko ne može ratovati protiv njega.

6. stih: "I otvori usta svoja da huli." (Naučavajući kao doktrinu zapovijedi ljudske, brzopleti, bahati, ljubitelji užitka, imaju obličje pobožnosti i snage su se njezine odrekli.) On je hulio Božje Ime – mijenjajući to Ime u titule i odbijajući učiniti drugačije.

7. stih: "I dano mu je da zarati sa svetima." Progonstvo - smrt istinskom vjerniku i sve u Ime Gospodnje da bi se hulilo Ime Božje, kao što je to i u Rusiji zbog onoga što je tamo učinila katolička religija.

8. stih: "I poklonit će mu se svi koji stanjuju na zemlji (svi čija imena nisu zapisana u Knjizi života Jaganjca zaklanog od utemeljenja svijeta)."

Hvala Bogu, ovce mu se neće pokloniti. Svatko će, osim samih izabраниh, biti zaveden. Ali oni neće biti zavedeni jer slušaju Pastirov glas i idu za Njim.

Dakle, vidite ovo što smo vam pokušavali pokazati. Ovo sjeme smrti koje je započelo u prvom dobu - ovo sjeme organizacije naposljetku je izraslo u stablo u kojem se nastanila svaka nečista ptica. Usprkos njezinim tvrdnjama da je ona davateljica života, ona je davateljica smrti. Njezin je plod SMRT. Oni koji su njezini dionici su mrtvi. Ovaj moćni svjetski crkveni sustav koji zavarava svijet da je u njoj fizičko i duhovno spasenje zavodi i uništava mnoštva. Ali ne samo da je ona personifikacija smrti, već će ovo samo mrtvo strvinarsko stvorenje biti smaknuto smrću koja je ognjeno jezero. O, da bi ljudi spoznali što će biti njihov kraj ostanu li u njoj. "Iziđite iz nje jer zašto da umrete?"

KONAČNO UPOZORENJE

Otk. 2, 23: "I djecu ću njezinu smrću pobiti. I znat će sve crkve da sam Ja Onaj koji istražuje bubregu i srca; i dat ću vam svakome po djelima vašim."

Bog gleda što je u srcu. To se nije nikad promijenilo. Niti će se ikada promijeniti. Ovdje su, kao i kroz sva doba, dvije skupine, obje proglašavaju svoje otkrivenje od Boga i svoj odnos s Bogom. "Ipak, čvrsti temelj Božji stoji pod ovim pečatom: *'Poznaje Gospod one koji su Njegovi.'*" 2 Tim. 2, 19. "Gospod istražuje bubregu." Riječ "istražiti" znači "pratiti" ili "slijediti". Bog pronalazi naše misli (bubregu). On zna što je u našim srcima. Vidi naša djela koja su nedvojbeno očitovanje onog što se nalazi unutar nas. Iz srca izlazi ili pravednost ili opačina. Naši motivi, naše svrhe - sve su Mu znane dok promatra svako djelo. I svako djelo, svaka riječ bit će donesena na sud kad se bude polagao račun za naš život. Pred lažnim trsom nije bilo Božjeg straha i skupo će platiti. Neka svi koji imenuju Njegovo Ime žive tako kako dolikuje svetima. Možemo nasamariti ljude, ali nikada nećemo nasamariti Gospoda.

OBEĆANJE U ONIM MRAČNIM DANIMA

Otk. 2, 24 - 25: "Vama, dakle, i ostalima u Tijatiri koji ne drže tu doktrinu i koji nisu upoznali dubinu Sotoninu, kako ih već nazivaju, velim: Ne stavljam na vas drugo breme, nego - što imate, čvrsto držite dok ne dođem." Sad prije nego što uđemo u obećanje, dopustite mi da ponovno pokažem da crkva, kao što je Duh rekao u ovoj knjizi, ima dva trsa čije je međusobno omotane grane sačinjavaju. "Vama, dakle, i ostalima u Tijatiri koji ne drže tu doktrinu velim." Tu je to. On govori dvjema skupinama. Jedna drži tu doktrinu, druga ne drži. Tu su, raspršene diljem nacija s doktrinom svake koja se protivi drugoj. Jedna je od Boga i poznaje Njegove dubine, druga od Sotone i poznaje dubine Sotonine.

"*Ne stavljam na vas drugo breme.*" Riječ za breme jest teret ili pritisak. Pritisak mračnog doba bio je ili se pokoriti ili biti slomljen. Pokloni se ili umri. Upravo je inkvizicija, moć carstva, podupirala sotonsko proslavljanje. Organiziraj se ili plati svojim životom. Svako je doba imalo svoje pritiske. Primjerice, veliko breme posljednjeg doba je pritisak bogatstva, lagan život i nervozne napetosti u složenom dobu u kojem se činimo neadekvatni živjeti. Čini se da je ovo četvrto doba imalo jasno određeno breme. Ono je bilo prkositi Rimu, braniti Riječ čak u smrti.

"Oni nisu upoznali dubine Sotonine." Čini se da su komentatori izostavili ovaj stih jer nisu mogli shvatiti koja se doktrina ili koja se iskustva podrazumijevaju pod ovom frazom. Zapravo, jednostavno je znati što se podrazumijeva. Saznajmo prvo što je dubina Božja, a suprotno će vrijediti za dubinu Sotoninu. U Ef. 3, 16. "Neka vam dade po bogatstvu slave Svoje da se snagom ojačate po Njegovom Duhu u unutarnjem čovjeku, da Krist po vjeri prebiva u srcima vašim. U ljubavi budite ukorijenjeni i utemeljeni da možete shvatiti zajedno sa svima svetima što je širina, i dužina, i dubina, i visina, te spoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju - da se ispunite do sve punine Božje." Dakle, prema ovim stihovima, kad čovjek iskusi dubinu Božju u svom životu, to je stvarno osobno iskustvo Duha Božjega koji prebiva u njemu i njegov je um prosvijetljen mudročću i znanjem Božjim kroz Riječ. Ali dubina će Sotonina biti u tome što će on pokušati to uništiti. On će, kao uvijek, pokušati načiniti zamjenu za ovu Božju stvarnost. Kako će on to učiniti? Oduzet će znanje istine Božje - uništiti Riječ objavljujući svoju vlastitu: "Zar vam je Bog rekao?" Tada će zamijeniti osobnog Krista u našim duhovima. To će učiniti kao što je potaknuo Izrael da učini isto, ljudskim bićem koje je vladalo kao kralj umjesto Boga. Iskustvo nanovo rođenja bit će odbačeno u korist pridruživanja crkvi. U tom se dobu ušlo u dubine Sotonine. I iz toga je izašao plod te dubine Sotonine, što su laži, ubojstva i strašni zločini.

NAGRADE

Otk. 2, 26 - 29: "Onome tko pobijedi i do kraja bude očuvao Moja djela dat ću vlast nad narodima: i pasti će ih željeznom palicom, kao posuđe glineno razbijati – kao što sam i Ja primio od Oca Svojega. I dat ću mu zvijezdu jutarnju. Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!"

"Onome tko pobijedi i do kraja bude očuvao Moja djela." Vrlo je očito iz opaski Duha o djelima da Gospod pokušava navesti svoje vlastite da vide Njegovo mišljenje o pravednim djelima. On četiri puta spominje djela. I sada kaže da će onome tko nastavi činiti Njegova djela vjerno do kraja, biti dana vlast nad narodima i bit će snažan, sposoban, nepopustljiv vladar koji se može tako moćno nositi s bilo kojom situacijom da će čak i najočajnjiji neprijatelj biti slomljen ako bude potrebe. Njegova demonstracija vladavine pomoću sile bit će poput same Sinove. To je vrlo zapanjujuće. Ali pogledajmo ovo obećanje u svjetlu doba. Snažni Rim s podrškom države koristeći kraljeve, i vojske i zakonodavce lomi i satire sve pred sobom. Ona je ubila milijune i gladna je ubijanja još milijuna koji joj se neće pokloniti. Ona netolerantno postavlja kraljeve ili ih svrgava kad god može. Zaista, njezino je uplitanje zapravo prouzročilo da padnu nacije jer je odlučna uništiti Božje izabrane. Njezina djela su djela đavlova jer ona ubija i laže kao što je činio on. Ali dolazi dan u koji će Gospod reći: "Dovedite te Moje neprijatelje preda Me i pogubite ih." Tada će pravedni biti sa svojim Gospodom kad Njegov pravedni gnjev padne na hulitelje. Pravedni koji dolaze s Njim u slavu uništiti će one koji su uništavali zemlju i pustošili Božje svete. Ovo je bilo doba okretanja obraza, strašne tjeskobe, ali dolazi dan kad će istina nadvladati i tko će stajati u njezinoj vatri i biti siguran? Samo Gospodinovi otkupljeni.

"I dat ću mu zvijezdu jutarnju." Prema Otk. 22, 16 i 2 Pt. 1, 19 Isus je Zvijezda jutarnja. "Ja sam korijen i izdanak Davidov, sjajna zvijezda Danica." "Sve dok dan ne svane i zvijezda Danica ne osvane u srcima vašim." Duh, dakle, daje obećanje izabranima mračnog doba vezano uz Njega i zatim u dobima koja imaju doći.

Kao što smo već naveli, Isus se poistovjećuje s glasnicima svakog doba. Oni od Njega primaju otkrivenje o Riječi za svako razdoblje. To otkrivenje Riječi izvodi Božje izabrane iz svijeta i uvodi ih u puno jedinstvo s Isusom Kristom. Ti su glasnici nazvani zvijezdama jer sjaje pozajmljenim ili odraženim svjetlom Sina, Isusa. Nazvani su također zvijezdama jer su "držaoci svjetla" po noći. Stoga u tami grijeha donose Božje svjetlo Njegovom narodu.

Ovo je mračno doba. Ono je naročito mračno jer je Riječ Gospodnja gotovo potpuno skrivena od ljudi. Znanje Svevišnjega je gotovo iščezlo. Smrt je pobijedila ogroman broj vjernika dok

njihovi redovi nisu bili desetkovani. Božje su stvari na najnižoj točki dosad i činilo se da će Sotona zasigurno pobijediti Božji narod.

Ako su ljudi ikada trebali obećanje koje obuhvaća zemlju gdje nema noći, bili su to ljudi mračnog doba. I zato im Duh obećava jutarnju zvijezdu. Govori im da će ih Glavna zvijezda, Isus, koji prebiva u Svjetlosti nepristupačnoj, u budućem kraljevstvu prosvjetlili Svojom vlastitom osobnom prisutnošću. On više neće koristiti zvijezde (glasnike) da svijetle u tami. Sam će im Isus govoriti licem u lice dok s njima dijeli Svoje kraljevstvo.

Jutarnja je zvijezda ta koja je vidljiva kad svjetlost sunca započne sjati. Kada dođe naše Sunce (Isus), neće biti daljnje potrebe za glasnicima, On sam će nam donijeti Svoju poruku veselja i dok On vlada Svojim kraljevstvom, a mi živimo u Njegovoj prisutnosti, svjetlost Riječi postat će svjetlijom i svjetlijom u našem savršenom danu.

Što bi drugo mogli željeti iznad samog Isusa? Nije li On sve, čak Savršeno Sve?

Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama. Amen. Da, Gospode Bože, po Tvom Duhu, neka bi čuli Tvoju istinu.